

INVENTARIZACE DŘEVIN

a návrh vegetačního doprovodu polních cest

PRO AKCI:

REALIZACE SPOLEČNÝCH ZAŘÍZENÍ POKŘIKOV – I. ETAPA,
REALIZACE SPOLEČNÝCH ZAŘÍZENÍ POKŘIKOV – II. ETAPA

ČERVEN 2021

Prchal.Vitezslav@outlook.cz

+420 720 131 483

IDDS: 84mqh5i

www.arboriculture.cz

č. zak.: ARB-2021-05

Zpracovatel: Bc. Vítězslav Prchal
IČO 02147955
Hluboká 114
468 22 Železný Brod

Objednatel: VODOHOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ A VÝSTAVBA a. s.
Nábřeží 4
150 00 Praha - Smíchov
IČO 47116901

Obsah

1. TECHNICKÁ ZPRÁVA	3
1.1. Základní údaje o lokalitě.....	3
1.2. Účel průzkumu.....	4
1.3. Datum průzkumu.....	4
1.4. Popis lokality.....	4
1.4.1. Nadmořská výška.....	5
1.4.2. Geologie.....	5
1.4.3. Pedologie.....	6
1.4.4. Podnebí.....	6
1.4.5. Potenciální přirozená vegetace (<i>zpracováno dle Neuhäuslová a kol. 2001</i>).....	7
1.5. Vazba na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:.....	11
1.6. Metodika	11
1.6.1. Lokalizace individuálních stromů	11
1.6.2. Značení stromů v terénu	12
1.6.3. Taxonomické údaje.....	13
1.6.4. Dimenze kmene	13
1.6.5. Ostatní	13
1.7. Výsledky.....	13
2. NÁVRH VEGETAČNÍHO DOPROVODU POLNÍCH CEST.....	16
2.1. Vhodné ovocné dřeviny.....	16
2.1.1. Sortiment.....	16
2.1.2. Vyhodnocení stanoviště	17
2.1.3. Výběr odrůd.....	17
2.1.4. Výběr podnože a požadavky na školkařské výpěstky.....	20
2.1.5. Výsadba	20
2.1.6. Povýsadbová péče	21
2.2. Vhodné domácí dřeviny.....	22
2.2.1. Taxony	23
2.2.2. Volba sazenic	23
2.2.3. Výsadba stromů.....	24
2.2.4. Povýsadbová péče	25
2.2.5. Výsadba keřů	26
3. Použitá literatura.....	27
4. Přílohy.....	28
Příloha č. 1 – tabulka: stromy.....	28

Příloha č. 2 – tabulka: souvislé porosty dřeviny	28
Příloha č. 3 – fotodokumentace	28
Příloha č. 4 – Výkres č. 1 – celková situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 5 – Výkres č. 1.1 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 6 – Výkres č. 1.2 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 7 – Výkres č. 1.3 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 8 – Výkres č. 1.4 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 9 – Výkres č. 1.5 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 10 – Výkres č. 1.6 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 11 – Výkres č. 1.7 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 12 – Výkres č. 1.8 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 13 – Výkres č. 1.9 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 15 – Výkres č. 1.10 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 16 – Výkres č. 1.11 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 17 – Výkres č. 1.12 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 18 – Výkres č. 1.13 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 19 – Výkres č. 1.14 – situace na podkladu katastrální mapy.....	28
Příloha č. 20 – Výkres č. 2 – celková situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 21 – Výkres č. 2.1 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 22 – Výkres č. 2.2 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 23 – Výkres č. 2.3 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 24 – Výkres č. 2.4 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 25 – Výkres č. 2.5 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 26 – Výkres č. 2.6 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 27 – Výkres č. 2.7 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 28 – Výkres č. 2.8 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 29 – Výkres č. 2.9 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 30 – Výkres č. 2.10 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 31 – Výkres č. 2.11 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 32 – Výkres č. 2.12 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 33 – Výkres č. 2.13 – situace na podkladu ortofoto mapy	28
Příloha č. 34 – Výkres č. 2.14 – situace na podkladu ortofoto mapy	28

1. TECHNICKÁ ZPRÁVA

1.1. Základní údaje o lokalitě

Kraj: Pardubický

Okres: Chrudim

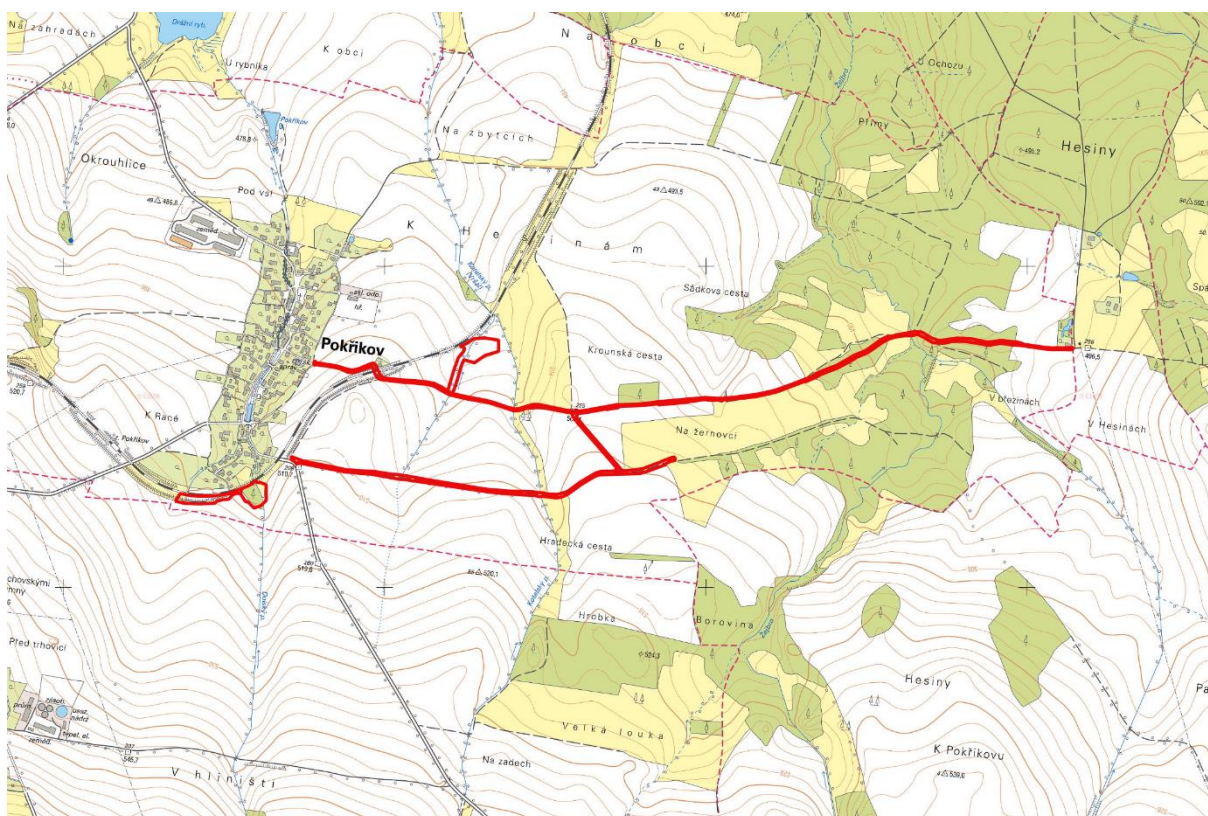
Obec: Pokřikov

Obec s rozšířenou

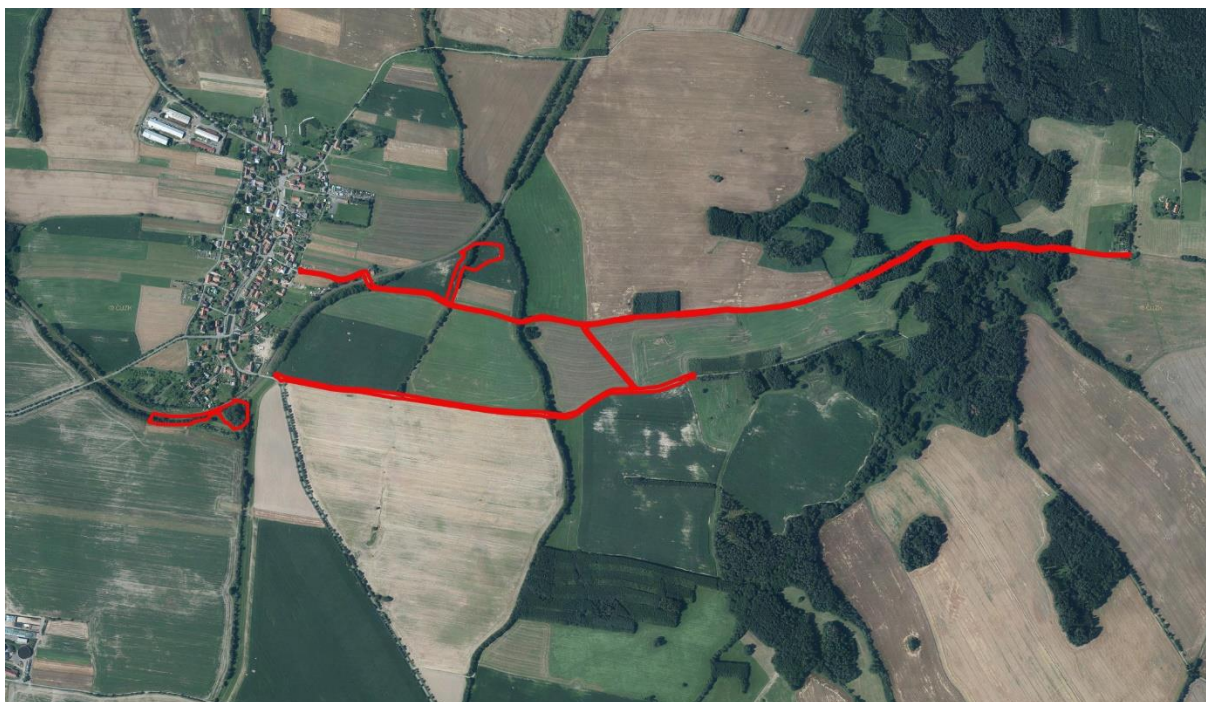
působností: Hlinsko

Katastrální území: Pokřikov

Dotčené parcely: 2045, 2129, 2131, 2171, 2175, 2224, 2225, 2226, 2227, 2240, 2443, 2246, 2247, 2300, 2482, 2571, 2577, 2617, 2732, 2780, 2781, 2783, 2813, 2814, 2816, 2817, 2818, 2845, 2846, 2847, 2879, 2880, 2885, 2915, 2917, 2918, 2940, 2941, 2942, 2945, 2961, 2962, 2985

Obrázek 1 - řešená lokalita

Obrázek 2 - řešená lokalita na podkladu ortofoto snímku

1.2. Účel průzkumu

Inventarizace dřevin byla vypracována jako podklad pro návrh hlavní polní cesty HC3, tůň s mokřadem T2, hlavní polní cesty HC5 a vedlejší polní cesty VC 23, tůň s mokřadem T1 a zatrubněný kanál POZ1 v rámci akce „Realizace společných zařízení Pokřikov - I. Etapa, Realizace společných zařízení Pokřikov – II. Etapa.“

Součástí inventarizace je také návrh druhové skladby stromů pro navrhované jednostranné liniové vegetační doprovody podél polních cest.

Rozsah inventarizace byl zpracován v rozsahu dle požadavků objednatele. V rámci inventarizace byly zaměřeny veškeré stromy a plochy křovin (případně menších stromů). U stromů byly určeny taxonomické údaje, obvod a průměr kmene ve výčetní výšce. U křovin byly určeny taxonomické údaje, plocha a průměrná výška. U dřevin je uvedena poloha v S-JTSK, katastrální území, parcelní číslo a druh pozemku. Stromy byly v terénu očíslovány sprejem na kmen.

1.3. Datum průzkumu

květen - červen 2021

1.4. Popis lokality

Zájmové území se nachází JV od obce Pokřikov. Území se nachází na úbočí Železných hor a je mírně zvlněné, skloněné od jihu k sever. Území je zemědělsky intenzivně obhospodařováno. Východní část území prochází lesními pozemky s hospodářskými lesy.

Část zájmového území, ve které je situována tůň s mokřadem T1 se nachází jižně od obce Pokřikov za železniční tratí. Tato část je tvořena pásem dřevin, které rostou na terénní vyvýšenině probíhající

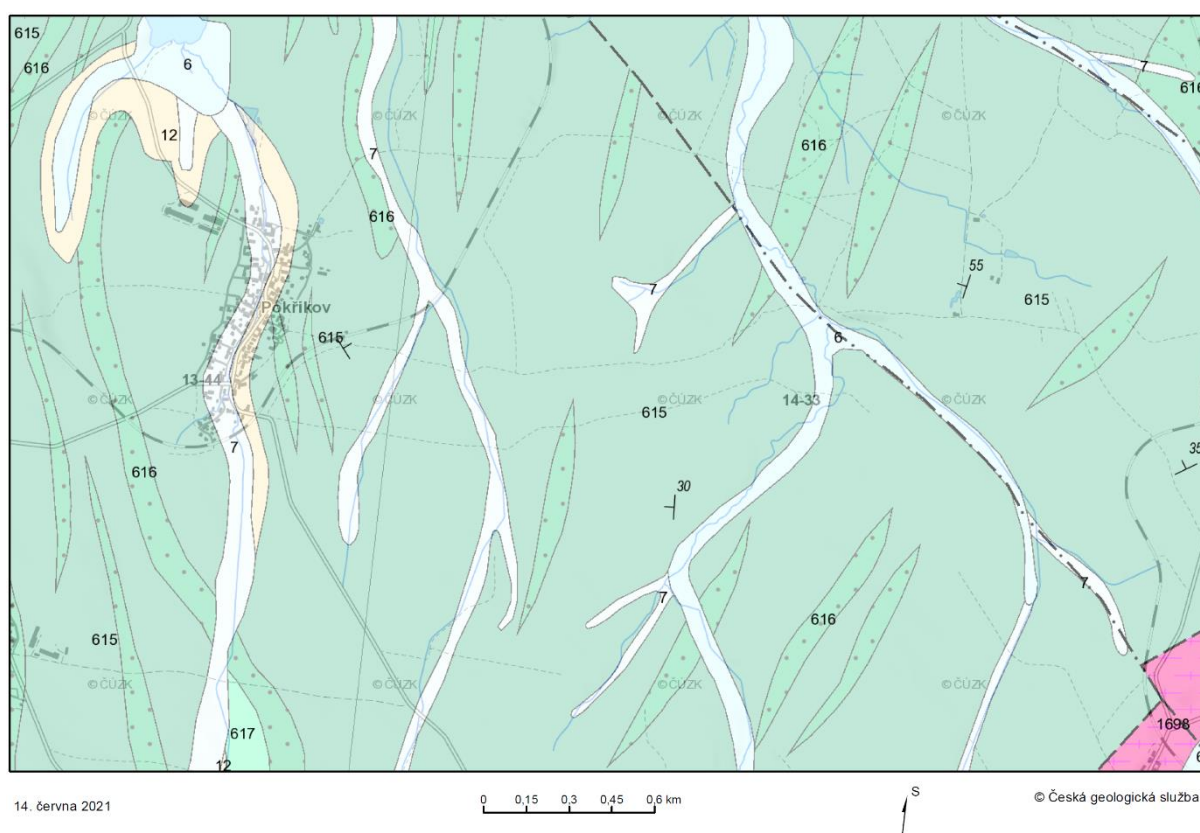
souběžně s tratí, a částí kterou tvoří doprovodný porost dřevin podél Dolského potoka, který se v části u železniční trati rozšiřuje. Zbýlá část zájmového území se nachází východně od obce Pokřikov. V této části jsou situovány hlavní polní cesty HC3 a HC5, vedlejší polní cesta VC 23 a Tůň s mokřadem T2. Hlavní polní cesty procházejí územím od západu k východu a začínají za obcí Pokřikov a směřují k obci Otrádov. Cesty procházejí mezi polními pozemky s ornou půdou a na západě prochází HC3 hospodářskými lesy s většinovým zastoupením smrku ztepilého. Území protíná od jihu k severu Kotelský potok a dále na východ malá říčka Žejbro.

1.4.1. Nadmořská výška

490-510 m n. m.

1.4.2. Geologie

Geologie zájmového území je tvořena zejména prvohorními fylitickými břidlicemi, místy drobami a drobnozrnnými slepenci, které jsou v místech vodních toků překryté kvartérními sedimenty.

Horniny GeoČR50

kvartér

KENOZOIKUM

KVARTÉR

- 6 nivní sediment
- 7 smíšený sediment
- 12 písčito-hlinitý až hlinito-písčitý sediment

středočeská oblast (bohemikum)

hlinské proterozoikum a paleozoikum (hlinská zóna)

PALEOZOIKUM

SILUR

- 617 tmavě šedé až černé jílovito-křemité břidlice a plodové břidlice s grafitem a chlastolitem

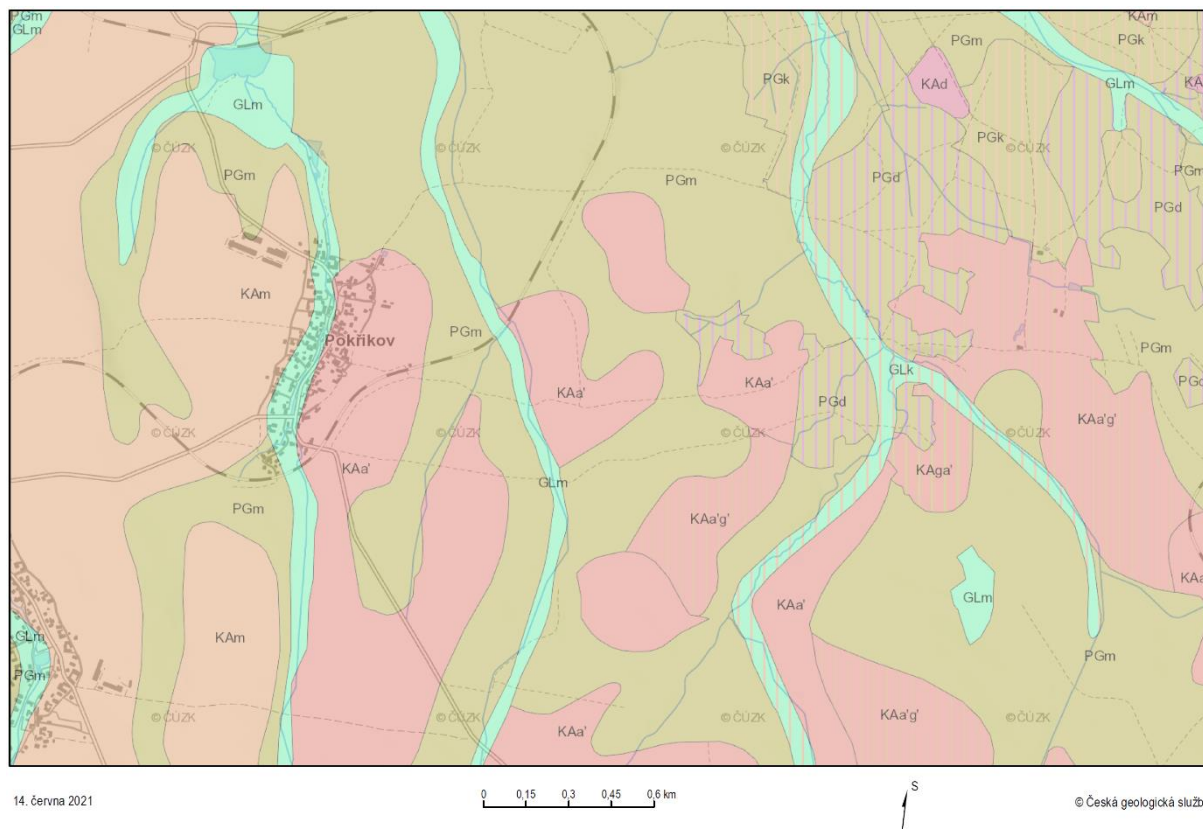
ORDOVIK

- 616 droba, drobnozrnné slepence
- 615 fylitická břidlice místy plodové břidlice

Obrázek 3 - Geologická mapa 1 : 50 000 (ČGS, ©2021)

1.4.3. Pedologie

V zájmovém území se nejčastěji vyskytují pseudogleje modální a kambizemě mesobazické. V části území s lesními porosty se vyskytují spíše pseudogleje dystrikové. V údolích vodních toků se vyskytují gleje modální případně kambické.

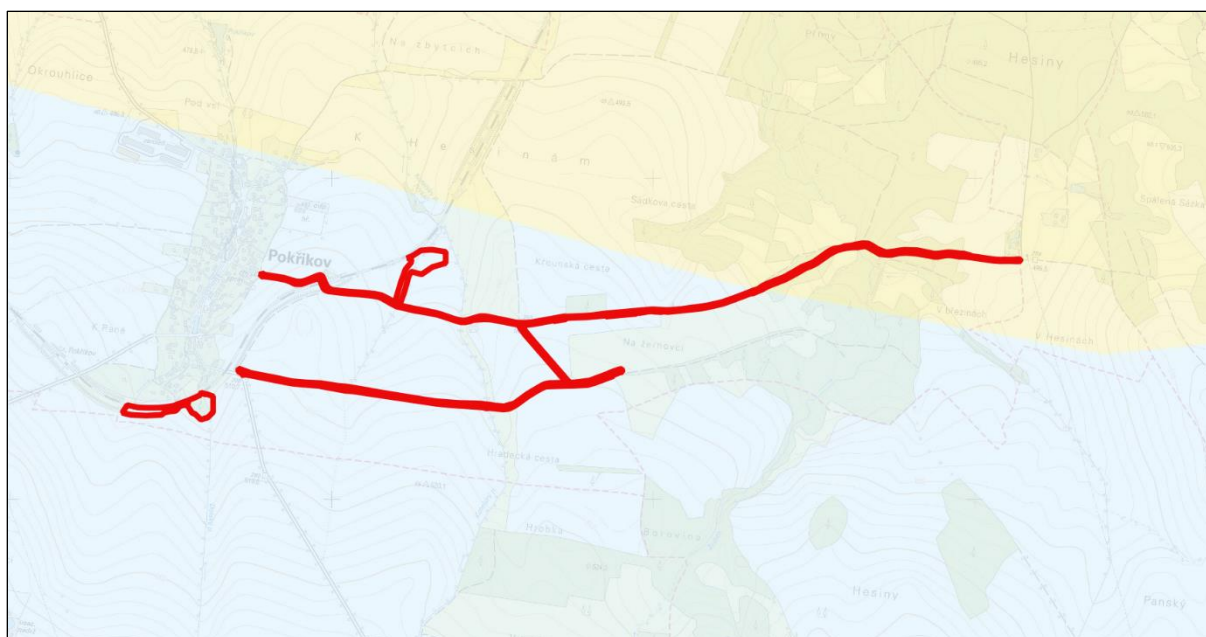
Půdní typologie (TKSP ČR)

	KAm	kambizem modální		PGm	pseudoglej modální
	KAa'	kambizem mesobazická		PGk	pseudoglej kambický
	KAa'g'	kambizem mesobazická slabě oglejená		PGd	pseudoglej dystrikový
	KAg'a'	kambizem oglejená mesobazická		GLm	glej modální
	KAd	kambizem dystriká		GLk	glej kambický

Obrázek 4 - pedologická mapa 1 : 50 000 (ČGS, ©2021)

1.4.4. Podnebí

Z hlediska klasifikace klimatických oblastí Evžena Quitta se JZ část zájmového území nachází v oblasti chladné a SV část v oblasti mírně teplé.

Klimatická oblast

- chladná
- mírně teplá
- zájmové území

Obrázek 5 - klimatické oblasti dle Evžena Quitta (CENIA, ©2021)

1.4.5. Potenciální přirozená vegetace (zpracováno dle Neuhauslová a kol. 2001)

JZ část území spadá do kategorie č. 24 – biková bučina a SV část území spadá do kategorie č. 36 – biková a/nebo jedlová doubrava.

24 – Biková bučina (*Luzulo-fagetum*)

Struktura a druhové složení

Biková bučina se vyznačuje jednoduchou vertikální strukturou – je tvořena většinou jen stromovým a bylinným patrem. Keřové patro vzniká jen zmlazením buku. Mechové patro je potlačeno bohatým opadem bukového listí, které se obtížně rozkládá. Toto patro se vytváří jen na místech exponovaných větru, kde je opad odvíván.

Stromové patro bývá často tvořeno pouze bukem (*Fagus sylvatica*). Jako příměs se vyskytuje v nižších polohách dub zimní, řidčeji letní (*Quercus petraea*, *Q. robur*), popř. lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Dříve tvořila příměs stromového patra i jedle (*Abies alba*), která však v posledních desetiletích většinou vyhnula.

V bylinném patru se v roli dominanty v závislosti na půdních podmínkách a nadmořské výšce střídají *Luzula luzuloides*, *Deschampsia flexuosa*, řidčeji *Calamagrostis arundinacea*, *Vaccinium myrtillus* nebo *Poa nemoralis*.

Maloplošně zastoupená přirozená vegetace v komplexu mapovací jednotky

Na chudších půdách v nižších polohách a na j. svazích biková doubrava (*Luzulo albidiae-Quercetum petraeae*), v horských polohách smrková a kaprad'ová bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*, *Dryopterido dilatata-Fagetum*), na bohatších půdách bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*).

Ekologická charakteristika

Biková bučina (*Luzulo-Fagetum*) představuje edafický klimax v submontánním až montánním stupni podmíněný minerálně chudými horninami, na nichž střídá klimatický klimax bučin ze svazu Fagion. Vyskytuje se v rozpětí nadmořských výšek od 450 do 850 m. Osidluje půdy patřící k oligotrofní kyselé kambizemi s mělkým humusovým horizontem (cca 5 cm mocným), který v půdním profilu představuje přes svou značnou kyselost zásobárnu bází a živin. Tyto půdy se vyvinuly na kyselých silikátových horninách krystalinika (žuly, ruly, fylity), na proterozoických a paleozoických břidlicích, silicitech a slepencích, ale i paleoryolitech, dále na chudých mezozoických sedimentech (zejména pískovcích). V třetihorních erupčních pohořích je biková bučina vázána většinou na znělce. Na minerálně bohatších horninách se s ní lze setkat na návětrných svazích a hřbetech ochuzovaných o živiny odvíváním opadu.

Význam pro ochranu a tvorbu krajiny

Nejčastější dřeviny stromořadí: *Fraxinus excelsior*, *Acer pseudoplatanus*, *Sorbus aucuparia*, *Prunus domestica*, *Malus domestica*, zřídka i *Aesculus hippocastanum*.

Vhodná rozptýlená zeleň: *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Sorbus aucuparia*, *Fagus sylvatica*, *Quercus petraea*, *Q. robur*, *Tilia cordata*.

36 – Biková a/nebo jedlová doubrava (*Luzulo albidiae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*)

Struktura a druhové složení

Mapovací jednotka sdružuje acidofilní bikové a jedlové doubravy blízkého druhového složení a obdobných stanovištních poměrů.

Biková doubrava s dominantním dubem zimním (*Quercus petraea*) se vyznačuje slabší příměsí až absencí méně či více náročných listnáčů – břízy (*Betula pendula*), habru (*Carpinus betulus*), buku (*Fagus sylvatica*), jeřábu (*Sorbus aucuparia*), lípy srdčité (*Tilia cordata*), na sušších stanovištích i s přirozenou příměsí borovice (*Pinus sylvestris*). Dub letní (*Quercus robur*) se objevuje jen na relativně vlhčích místech, zejména v jižní polovině Čech. Zmlazené dřeviny stromového patra jsou nejdůležitější složkou slabě vyvinutého patra keřového, kde se též častěji objevuje *Frangula alnus* a *Juniperus communis*. Fyziognomii bylinného patra určují (sub)acidofilní a mezofilní lesní druhy (*Poa nemoralis*, *Luzula luzuloides*, *Vaccinium martillus*, *Convallaria majalis*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis arundinacea*, *Melampyrum pratense* aj.). Mechové patro bývá druhově pestré. Často se v něm objevují *Polytrichum formosum*, *Pleurozium schreberi*, *Dicranum scoparium*, *Leucobryum glaucum*, *Pohlia nutans* aj.

Podobná druhová garnitura je typická i pro jedlové doubravy, indikované kromě výskytu dubů (*Quercus petraea*, *Q. robur*) i přítomností jedle (*Abies alba*) ve stromovém příp. i keřovém patře, a druhů *Galium rotundifolium*, *Luzula pilosa*, *Carex digitata*, *Epipactis helleborine*, *Oxalis acetosella*, *Senecio fuchsii* a semenáčků jedle v patru bylinném. Častý bývá též výskyt *Sambucus racemosa* v keřovém i bylinném patře.

Maloplošně zastoupená přirozená vegetace v komplexu mapovací jednotky

V podmáčených depresích *Carici elongatae-Anetum*, při březích toků *Pruno-Fraxinetum*, *Stellario-Alnetum*, spol. *Alnus Glutinosa-Padus avium* nebo *Quercus robur-Padus avium*, na bohatších substrátech *Carpinion*, výše *Eu-Fagenion* nebo *Luzulo-Fagetum*. Na chudších pseudoglejových půdách *Molinio arundinaceae-Quercetum*, na štěrkopiscích a chudých pískách labských teras *Festuco ovinae-Quercetum*, na kyselých pískovcích, arkózách a jiných minerálně slabších substrátech *Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*.

Ekologická charakteristika

Biková a jedlová doubrava představují edafický klimax na živinami chudých substrátech (ruly, žuly, svory, kyselé břidlice aj.) v planárním, a zvláště kolinním stupni se subkontinentálním klimatem. Často však stoupají i výše, zejména jedlová doubrava, vázaná na relativně chladnější a vlhčí polohy než biková doubrava. V jihozápadních Čechách je lze konstruovat až do výšek přes 700 m n. m. (Strakonicko). Tato společenstva osidlují různé reliéfové formy – v pahorkatinách převládá kopcovitý reliéf, jinde víceméně vyrovnané, ploché nebo mírně zvlněné tvary, vzácně i ostřejší svahy říčních kaňonů. Půdy odpovídají zpravidla mezooligotrofním až oligotrofním kambizemím typickým nebo luvizemím (parahnědozemím), pod jedlovými doubravami místy pseudooglejeným. Jejich reakce je kyselá až velmi silně kyselá. Biková doubrava osidluje i půdy občas vysychavé, jedlová doubrava vlhké až čerstvě vlhké substráty.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Nejčastější dřeviny stromořadí: *Quercus robur* (zvl. jižní Čechy), *Betula pendula* (zvl. západní Čechy), *Sorbus aucuparia*, *Robinia pseudoacacia*, *Malus domestica*, místy též *Quercus petraea*, *Aesculus hippocastanum*, méně *Cerasus avium* (často odumírající) nebo *Tilia cordata*.

Vhodná rozptýlená zeleň: *Quercus robur* (vlčí polohy), *Q. petraea*, *Carpinus betulus*, *Sorbus aucuparia*, *Betula pendula*, *Crataegus* sp. div., *Rosa canina*, *Frangula alnus*, *Tilia cordata*, *Pinus sylvestris*.

Maloplošně zastoupená vegetace podél vodních toků v rámci výše uvedených mapovacích jednotek:

1 – Střemchová jasanina (*Pruno-fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnion glutinosae*)

Struktura a druhové složení

Střemchovou jasaninu tvoří třípatrové až čtyřpatrové, druhově bohaté fytocenózy s dominantním jasanem (*Fraxinus excelsior*), řidčeji s převažující olší (*Alnus glutinosa*, ve vlhčích typech) nebo lípou srdčitou (*Tilia cordata*, v sušších typech) a s častou příměsí střemchy (*Padus avium*) nebo dubu letního (*Quercus robur*). Také keřové patro je velmi pestré a místy velmi husté. Nejhojněji se v něm vyskytuje *Euonymus europaea*, *Fraxinus excelsior* a *Padus avium*.

Ekologická charakteristika

Společenstvo širokých niv potoků v kolinním stupni (převážně mezi 220-320 m n. m.), navazující na polohy úvalových luhů. Porůstá též okraje slatinišť i mírné terénní deprese s pomalu tekoucí podzemní vodou. Je typickým společenstvem bažantnic. Půdním typem jsou gleje, anmór, fluvizem (hnědá vega, černice).

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Dřeviny silničních stromořadí: hybridní druhy topolů, *Fraxinus excelsior*, méně *Tilia cordata*, *Acer pseudoplatanus*.

Vhodná rozptýlená zeleň: *Fraxinus excelsior*, *Alnus glutinosa*, *Tilia cordata*, příměs *Padus avium*, *Acer pseudoplatanus*, *Swida sanguinea*, *Viburnum opulus*, *Euonymus europaea*, *Corylus avellana*, *Crataegus laevigata*. Výsadba jehličnanů je zcela nevhodná. Omezit expanzi *Sambucus nigra*.

2 – Střemchová doubrava a olšina (spol. *Quercus robur*-*Padus avium*, spol. *Alnus glutinosa*-*Padus avium*) s ostřicí třeslicovitou (*Carex brizoides*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Carici elongatae*-*Alnetum*) a společenstvy rákosin a vysokých ostřic (*Phragmito-Magnocaricetea*)

Do této mapovací jednotky jsou řazeny lužní doubravy a olšiny. Dominantou prvních je dub letní (*Quercus robur*), přimíšena bývá střemcha (*Padus avium*) a lípa srdčitá (*Tilia cordata*), ve vlhčích polohách je typický výskyt olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) s příměsí vrby křehké (*Salix fragilis*). Místy bývá vysazován jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*). V keřovém patře se kromě střemchy víceméně pravidelně objevuje *Sambucus nigra*, příp. *Corylus avellana*, řidčeji ostružiníky (*Rubus idaeus*, *R. fruticosus* agg.) nebo *Viburnum opulus*. Z lián bývá častý *Humulus lupulus*.

Mokřadní olšiny této jednotky jsou tvořeny dominantní olší lepkavou (*Alnus glutinosa*) ve stromovém patru a málo náročnými keři (*Frangula alnus*, *Salix cinerea*), řidčeji střemchou (*Padus avium*) v patru keřovém.

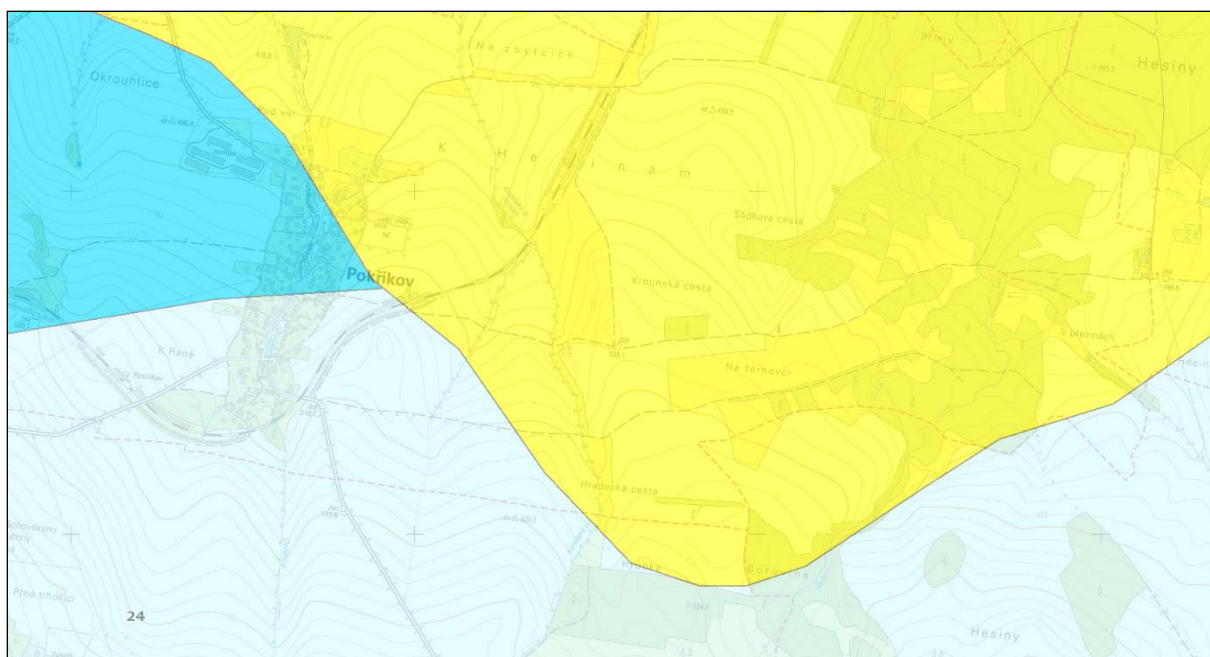
Ekologická charakteristika

Porosty této jednotky jsou ovlivňované relativně častými záplavami v plochem reliéfu pánví v nadmořské výšce převážně mezi 375-460 m. Osidlují fluvizemě i glejové půdy různého zrnitostního složení od lehčích štěrkopísčitých (častějších v Třeboňské pánvi) po těžké jílovité půdy (v Českobudějovické pánvi).

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Dřeviny silničních stromořadí: *Quercus robur*, méně hybridní druhy topolů.

Vhodná rozptýlená zeleň: *Alnus glutinosa*, *Quercus robur*, *Tilia cordata*, *Padus avium*, *Acer pseudoplatanus*, *Viburnum opulus*, *Corylus avellana*, *Euonymus europaea*, *Salix fragilis*, *S. triandra*, *Ribes rubrum*.

Potenciální přirozená vegetace

- 18 - bučina s kyčelníci devítilistou
- 24 - biková bučina
- 36 - biková a/nebo jedlová doubrava

Obrázek 6 - mapa potenciální přirozené vegetace České republiky (CENIA, ©2021)

1.5. Vazba na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

Při inventarizaci dřevin nebyl zjištěn výskyt zvláště chráněných druhů živočichů nebo rostlin.

Část lokality zasahuje do významných krajinných prvků, kterými jsou dle § 3 odst. 1 písm. b) zákona lesy, vodní toky a údolní nivy.

Lokalita ve východní části území protíná lokální biokoridor ÚSES, který kopíruje vodní tok a nivu říčky Žejbro.

1.6. Metodika

Inventarizace dřevin byla provedena dle arboristického standardu *Hodnocení stavu stromů*, SPPK A01 001:2018, který je součástí Standardů péče o přírodu a krajinu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Inventarizace byla provedena v rozsahu dle požadavků objednatele (taxonomické údaje, dimenze kmene, zaměření stromů, číslování stromů).

1.6.1. Lokalizace individuálních stromů

Každý strom je identifikován unikátním číslem, pod kterým je dohledatelný v terénu, mapách a tabulkách.

Lokalizace individuálního stromu je provedena pomocí bodu s definovanými souřadnicemi. Lokalizace udává střed stromu pomocí souřadnic systému S-JTSK (Greenwich)/Krovak East North.

Stanovení souřadnic bylo provedeno vizuálním zakreslením do ortofotomapy. Možná odchylka tohoto způsobu zjišťování souřadnic je do 3 m v případech, kdy není situace významně komplikovaná. V případě lokalizace stromů v porostech, na svazích a v obdobných podmínkách komplikujících odhad může být chyba i větší.

Porosty dřevin (keře a stromy s průměrem ve výčetní výšce menší než 10 cm) byly lokalizovány obdobně jako individuální stromy, ale zakresleny jsou jako polygon a nejsou číslovány v terénu.

1.6.2. Značení stromů v terénu

Individuální stromy jsou značeny v terénu unikátním číslem sprejem na kmen (viz obr. 7).

Obrázek 7 - číslování stromu sprejem na kmen

1.6.3. Taxonomické údaje

U každé dřeviny je uveden rod a druh českým a vědeckým jménem, včetně autora vědeckého jména. U druhů s obtížnou determinací je v opodstatněných případech uveden pouze rod.

1.6.4. Dimenze kmene

Dimenze kmene je uvedena u každého stromu jako obvod a jako průměr kmene. Dimenze kmene je změřena ve výčetní tloušťce, tj. 130 cm nad zemí.

V případě vícekmennů je vyjádřen obvod a průměr náhradního kmene vypočtený podle vzorce:

$$D = \sqrt{D_{\max}^2 + D_{\text{ostatní}}^2}$$

kde D_{\max} je průměr nejsilnějšího kmene $D_{\text{ostatní}}$ je aritmetický průměr průměrů kmenů ostatních. Dimenze jednotlivých kmenů lze nalézt v tabulkách ve sloupci „Poznámky“.

U porostů dřevin byla určena plocha porostu a jeho střední výška.

1.6.5. Ostatní

U porostů dřevin byla určena plocha porostu, jeho střední výška a druhové složení.

U každé dřeviny (porostu) je v tabulce uvedeno katastrální území, parcelní číslo a druh pozemku uvedený v katastru nemovitostí. Vzhledem k výše uvedené metodě zjišťování stromů, nelze použít tento dendrologický průzkum k určení skutečného vlastnictví dřevin (zejména u dřevin poblíž hranic pozemků).

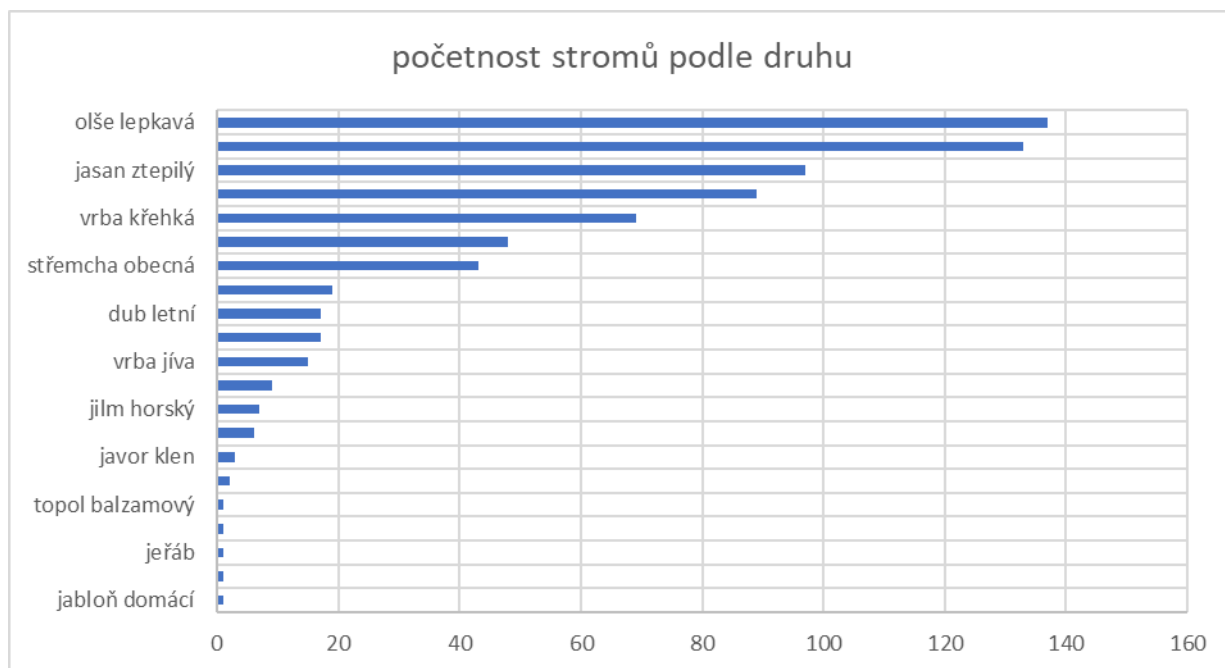
1.7. Výsledky

Celkem bylo inventarizováno 716 individuálních stromů a 100 ploch porostů dřevin o celkové ploše 6 548 m².

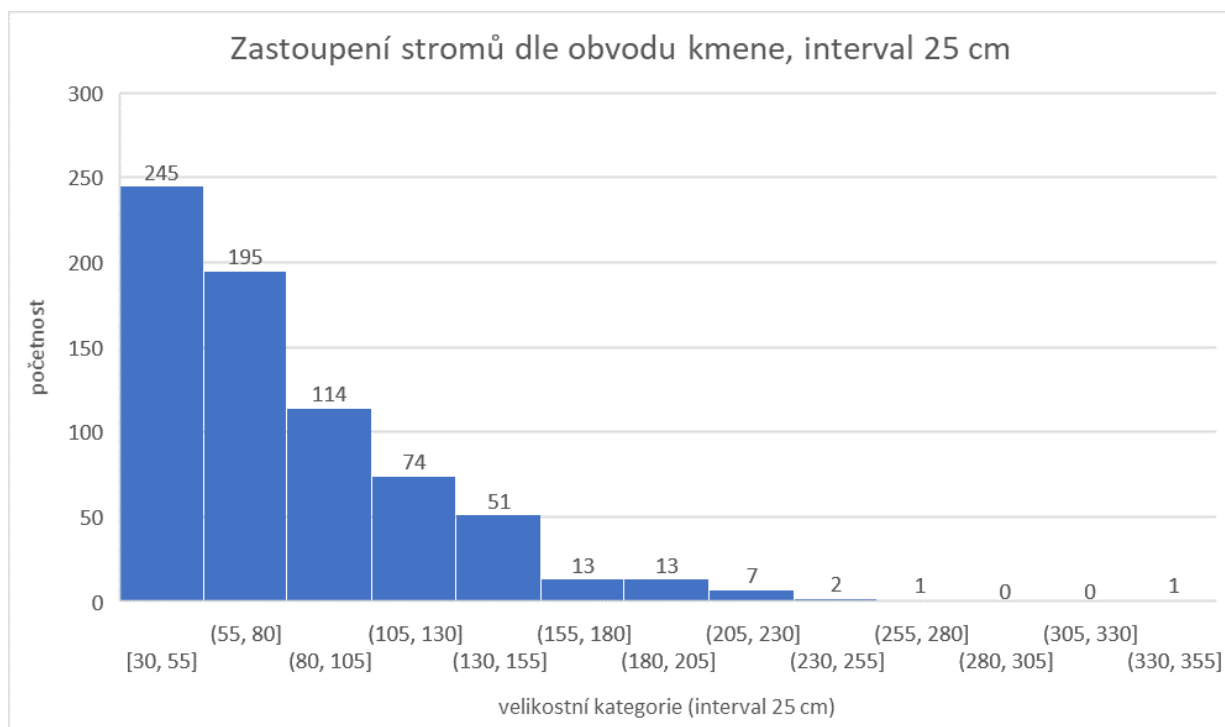
Druhové složení inventarizovaných stromů:

bříza bělokorá	<i>Betula pendula</i> Roth	slivon svestka	<i>Prunus domestica</i> L.
dub letní	<i>Quercus robur</i> L.	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i> (L.) H. Karst.
jabloň domácí	<i>Malus domestica</i> Borkh.	střemcha obecná	<i>Prunus padus</i> L.
jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i> L.	topol balzamový	<i>Populus balsamifera</i> L.
javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	topol osika	<i>Populus tremula</i> L.
javor mléč	<i>Acer platanooides</i> L.	třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
jeřáb	<i>Sorbus</i> sp.	vrba jíva	<i>Salix caprea</i> L.
jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	vrba křehká	<i>Salix fragilis</i> L.
jilm horský	<i>Ulmus glabra</i> Hudson		

Celkem bylo zjištěno 21 druhů stromů. Početnost jednotlivých druhů je uvedena na obr. 8.

Obrázek 8 - graf početnosti jednotlivých druhů inventarizovaných stromů

Obrázek 9 - graf zastoupení stromů dle velikostních kategorií (obvod ve výčetní výšce)

Druhové složení inventarizovaných porostů:

bez černý	<i>Sambucus nigra</i> L.	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.
borovice lesní	<i>Pinus sylvestris</i> L.	růže	<i>Rosa</i> sp.

bříza bělokorá	<i>Betula pendula</i> Roth	slivon svestka	<i>Prunus domestica</i> L.
buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i> L.	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i> (L.) H. Karst.
dub letní	<i>Quercus robur</i> L.	střemcha obecná	<i>Prunus padus</i> L.
hloh	<i>Crataegus</i> sp.	šeřík obecný	<i>Syringa vulgaris</i> L.
hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i> L.	topol balzamový	<i>Populus balsamifera</i> L.
jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i> L.	topol osika	<i>Populus tremula</i> L.
javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i> L.
javor mléč	<i>Acer platanooides</i> L.	třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	vrba jíva	<i>Salix caprea</i> L.
jilm horský	<i>Ulmus glabra</i> Hudson	vrba křehká	<i>Salix fragilis</i> L.
krušina olšová	<i>Frangula alnus</i> Mill.	zimostráz vždyzelený	<i>Buxus sempervirens</i> L.
líška obecná	<i>Corylus avellana</i> L.		

Celkem bylo zjištěno 27 druhů dřevin v porostech. Do velké míry jsou zastoupeny druhy stromového patra.

2. NÁVRH VEGETAČNÍHO DOPROVODU POLNÍCH CEST

Návrh vegetačního doprovodu polních cest pro interakční prvky IP16, IP29, IP31 a IP34. Návrh druhové skladby dřevin vychází z druhové skladby potenciální přirozené vegetace pro dané území uvedené v kapitole 1.4.5 a uvádí vhodné ovocné dřeviny pro výsadby do volné krajiny s ohledem na charakter daného území.

Obrázek 10 - navržené interakční prvky

2.1. Vhodné ovocné dřeviny

Návrh výsadby ovocných dřevin je zpracován v souladu se Standardem péče o přírodu a krajinu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR SPPK C02 003:2016 – Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině, řada C – ÚSES a krajinotvorné prvky.

Jako vhodný doprovod polních cest lze zvolit funkční výsadby ovocných dřevin. Pro funkční výsadby v krajině se uplatňuje extenzivní typ výsadby. Extenzivní výsadba do volné krajiny:

- kmenný tvar stromů (polokmeny, vysokokmeny),
- vzrůstné, generativně množené podnože (semenáče),
- širší spony,
- méně náročné ovocné druhy a odrůdy,
- pomalejší vstup stromků do plodnosti, dlouhá životnost stromů,
- významné funkce mimoprodukční – ekologická, krajinářská, klimatická,
- apod.

2.1.1. Sortiment

Vhodný sortiment pro plochy, kde převažují bloky orné půdy a pro danou oblast z hlediska teplotních nároků běžné ovocné druhy (tj. druhy s nízkými teplotními nároky, obecně dobře adaptované na klimatické podmínky České republiky):

1. stromy

hrušeň obecná (*Pyrus communis*)

jabloň domácí (*Malus domestica*)

slivoň švestka (*Prunus domestica*)

třešeň ptačí (*Prunus avium*)

jeřáb obecný sladkoplodý (*Sorbus aucuparia* var. *dulcis*)

2. keře

líška obecná (*Corylus avellana*)

2.1.2. Vyhodnocení stanoviště

Vyhodnocení stanoviště dle bonitovaných půdně ekologických jednotek (dále jen BPEJ – viz vyhláška č. 327/1998 Sb.) pozemků, na kterých má výsadba proběhnout:

IP16 – BPEJ 72601, pouze v části kolem propustku pro odpad Chrudimka 2 se nachází půda s BPEJ 74700. Pro výsadbu ovocných dřevin vhodné stanoviště.

IP29 – BPEJ 74700. Pro výsadbu ovocných dřevin nevhodné stanoviště.

IP31 – BPEJ 74700. Pro výsadbu ovocných dřevin nevhodné stanoviště.

IP34 – BPEJ většinou 74700, částečně 72614. Pro výsadbu ovocných dřevin spíše nevhodné stanoviště.

(Nevhodná stanoviště pro ovocné druhy dle BPEJ jsou uvedena v Příloze č. 1 standardu SPPK C02 003:2016.)

2.1.3. Výběr odrůd

Pro funkční výsadby se volí druhy a odrůdy historicky prověřené tradičním extenzivním pěstováním v zemědělské krajině ČR. Podle významnosti jsou odrůdy většiny ovocných druhů rozlišeny v rámci tzv. Záchranných sortimentů ovocných dřevin do kategorií:

- prioritní,
- místní,
- specializovaný,
- přijatelný,
- průzkumný.

Prioritní sortiment zahrnuje odrůdy s nejvyšší prioritou použití ve výsadbách v rámci celé ČR. Jsou to staré odrůdy nebo krajové odrůdy domácího původu, případně odrůdy více než 200 let pěstované na území ČR. Odrůdy s jasnou regionální vazbou jsou přednostně doporučovány pouze do příslušného regionu.

Místní sortiment je tvořen místními odrůdami s původem na území dnešní České republiky s úzkou vazbou na konkrétní oblast, ve které vznikly, a u kterých není doloženo rozšíření do jiných oblastí. Proto budou podporovány výsadby pouze v areálu původního výskytu (regionalita). Pro danou oblast nebyl vybrán vhodný místní sortiment, proto není dále v tabulkách uveden.

Specializovaný sortiment obsahuje odrůdy, jejichž použití ve výsadbách je vysoce žádoucí hlavně tam, kde nejsou odpovídající podmínky pro odrůdy prioritního sortimentu. Jsou zde soustředěny odrůdy s vlastnostmi, které maximálně vyhovují funkčním výsadbám ve volné krajině: vhodnost na vyšší

kmenné tvary, přizpůsobivost k horším ekologickým podmínkám, odolnost k nepříznivým abiotickým a biotickým vlivům. Do specializovaného sortimentu jsou též zařazeny i odrůdy se žádoucími stromovými či plodovými vlastnostmi, které nelze nalézt u odrůd prioritního sortimentu.

Přijatelný sortiment obsahuje odrůdy s nejnižší prioritou použití ve výsadbách. Odrůdy pocházejí z jiných zemí. Tradice jejich pěstování na území České republiky nedosahuje 200 let. Jejich volba do výsadeb může být zdůvodněna:

- jako nouzové řešení při nedostatku školkařských výpěstků prioritního, místního nebo specializovaného sortimentu,
- regionální tradicí pěstování dané odrůdy.

Odrůdy přijatelného a průzkumného sortimentu jsou uvedeny v Příloze č. 4 standardu SPPK C02 003:2016. Tento návrh je použit nedoporučuje.

Aktuální název odrůdy	regionalita
JABLONĚ – prioritní sortiment	
Gdaňský hranáč	
Grávštýnské	
Hájkova muškátová reneta	Pardubický kraj, Královéhradecký kraj
Kardinál žíhaný	
Košíkové	Pardubický kraj, Královéhradecký kraj
Malinové holovouské	Pardubický kraj, Královéhradecký kraj
Panenské české	
Řehtáč soudkovitý	
Studničné	Pardubický kraj, Královéhradecký kraj
Sudetská reneta	
Vejlímek červený	
JABLONĚ – specializovaný sortiment	
Akerö	
Albrechtovo	
Astrachán bílý	
Astrachán červený	
Batul	
Black Ben	
Boikovo	
Boikovo obrovské	
Červené tvrdé	
Citrónové zimní	
Coulonova reneta	
Croncelské	
Double Red Wealthy	
Elise Rathke	
Grahamovo	
Gravštýnské červené	

Gustavovo trvanlivé	
Hedvábné bílé zimní	
Hedvábné pozděkvěté	
Hvězdnatá reneta	
Charlamovski	
Jeptiška	
Lebelovo	
Malinové hornokrajské	
Rederova Reneta	
Strýmka	
Vilémovo	
Watervlietské mramorované	
Wealthy	
HRUŠNĚ – prioritní sortiment	
Ananaska česká	
Jakubka Česká	Pardubický, Královéhradecký, Středočeský kraj
Křesetická	Pardubický, Královéhradecký, Středočeský kraj
Muškatelka šedá	
Špinka	
HRUŠNĚ – specializovaný sortiment	
Amanliská	
Ananaska courtrayská	
Dvorní	
Hardyho	
Konference	
Merodova	
Nelisova zimní	
Salisburyova	
Thirriotova	
Trévouská	
SLIVONĚ – prioritní sortiment	
Augustinka	
SLIVONĚ – specializovaný sortiment	
Čačanská rodná	
Wagenheimova	
TŘEŠNĚ – prioritní sortiment	
Karešova	
Litoměřická	Ústecký, Královéhradecký, Pardubický kraj
Medovka	Ústecký, Královéhradecký, Pardubický kraj
Srdcovka přeúrodná	Pardubický, Královéhradecký, Středočeský kraj
Těchlovická	

TŘEŠNĚ – specializovaný sortiment	
Droganova	
Germersdorfská	
Kaštánka	
Kordia	
Rychlice německá	
Tygrova	
Willova	
VIŠNĚ – prioritní sortiment	
Amarelka královská	
Vackova	Pardubický, Královéhradecký, Středočeský kraj
Vítova	Pardubický, Královéhradecký, Středočeský kraj
VIŠNĚ – specializovaný sortiment	
Královna hortenzie	
Morela pozdní	
Ostenheimská	
Španělská	
Vlasačka	
JEŘÁB SLADKOPLODÝ – specializovaný sortiment	
Koncerta	
Kubovaja	
Nevěžinský	
Rosica	

2.1.4. Výběr podnože a požadavky na školkařské výpěstky

Odrůdy musí být štěpované na silně rostoucí **generativní podnoži**. Vhodné podnože jsou uvedeny v Příloze č. 2 standardu SPPK C02 003:2016.

Pro výsadby podél polních cest se doporučuje vysadit školkařský výpěstek **vysokokmen**: výška kmene 1,70 m a více.

2.1.5. Výsadba

Výsadba stromů se řídí standardem SPPK C02 003:2016 a SPPK A02 001 – Výsadba stromů.

Rozmístění jedinců na stanovišti pro liniové jednořadé výsadby:

druh	minimální a maximální vzdálenost (m)
třešeň	10-16
jabloň, hrušeň, višeň	8-12
slivoň, jeřáb sladkoplodý	6-10
líška	4-8

Výsadbová jáma: Pro ovocné dřeviny je minimální přípustný průměr jámy či délka hrany 0,7 m, hloubka 0,4 m. Rozměr musí odpovídat rozvoji a rozměrům kořenového systému a musí umožňovat zasazení dřeviny do správné hloubky bez rizika obnažení kořenového krčku při sesednutí zeminy. Zároveň musí umožňovat tvorbu závlahové mísy s minimální kapacitou 10 l vody (na středně těžkých a těžkých půdách).

Období výsadby: Prostokořenné školkařské výpěstky vybraného sortimentu je optimální sázet na podzim, optimálně v první dekádě listopadu, nejpozději do zamrznutí povrchových vrstev půdy. Jarní výsadba je možná po rozmrznutí půdy, při teplotách vzduchu nad 0 °C, nejpozději do narašení, dokud nehrozí poškození narašených pupenů při transportu.

Postup výsadby: Školkařský výpěstek na generativní podnoži musí být vysazen do stejné hloubky, v jaké rostl v ovocné školce. Při jarní výsadbě nebo na jaře po provedené podzimní výsadbě se vytvoří závlahová mísa kolem dřeviny o průměru minimálně shodném s průměrem výsadbové jámy. Prostor závlahové mísy musí být prostý vegetace.

Kotvení a ochrana dřevin před poškozením zvířaty a zvěří: Vzhledem ke specifickým kořenové soustavě a vysoké atraktivitě ovocných dřevin pro zvěř i hospodářská zvířata je nutno zajistit kotvení a ochranu proti poškození minimálně na 10 let po výsadbě.

V dané lokalitě lze předpokládat vystavení tlaku spárkaté zvěře a zajíců, proto se navrhuje ochranný plášť z pletiva instalovaný na opěrnou konstrukci sestávající ze tří nebo čtyř kůlů, sloužících současně jako kotvení stromů, vždy tak aby efektivně bránil poškozování dřevin. Vzdálenost ochranného pláště od vysazené dřeviny musí být nejméně 0,3 m (viz obr. 11).

Kmen stromů bude ošetřen proti korní spále bílým nátěrem k tomu určeným. Použití jutových bandáží se nedoporučuje.

Vysazené stromy musí být řádně vyvázaný ke kotvícím prvkům vhodnými úvazky, které strom nepoškodí oděrem nebo zarůstáním do kůry. Úvazek musí zamezit pohybu stromu a naklánění kmene po dobu životnosti kotvících prvků.

Ochrana proti poškození musí být řešena tak, aby na dřevinách mohl být prováděn řez a u stromů i ošetřování kmene bez nutnosti odstranění chráničů.

2.1.6. Povýsadbová péče

Řez ovocných dřevin: Řez ovocných dřevin se řídí standardem SPPK A02 002 - Řez stromů. Specifika řezu ovocných dřevin jsou uvedena ve standardu SPPK C02 005 – Péče o funkční výsadby ovocných dřevin. Řez ovocných dřevin je nedílnou součástí funkčních výsadeb v prvních 10 letech po výsadbě. V rámci povýsadbové péče o ovocné dřeviny jsou nebo mohou být prováděny tyto řezy:

- Řez ovocných dřevin na korunku (O-RK)
- Řez ovocných dřevin výchovný (O-RV)
- Řez prosvětlovací – průklest ovocných dřevin (O-RP)
- Řez ovocných dřevin opravný (O-RO)

Uvedené řezy jsou popsány ve standardu SPPK C02 005 – Péče o funkční výsadby ovocných dřevin.

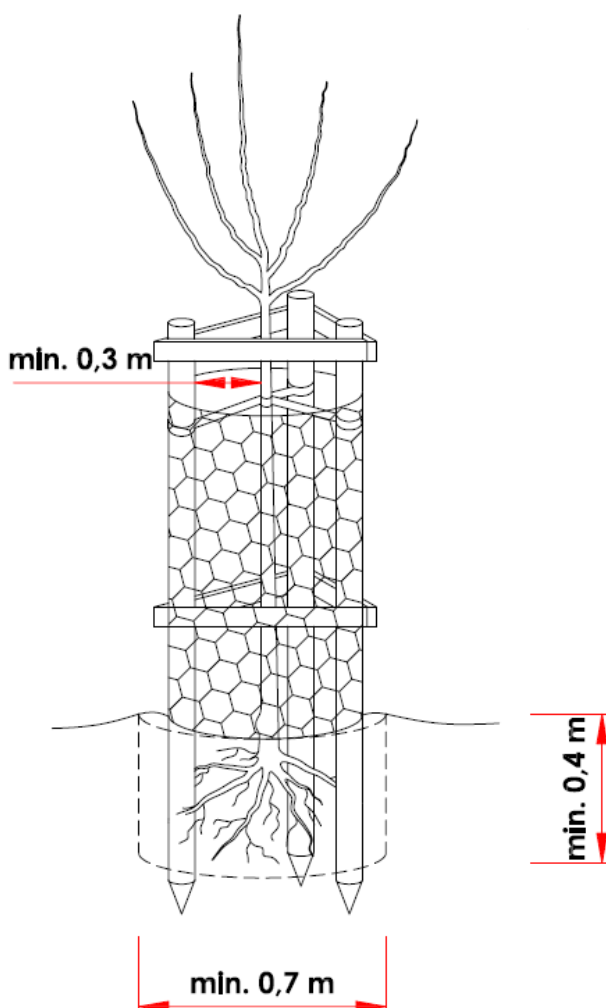
Kontrola a odstranění kotvících a ochranných prvků: Kotvící a ochranné prvky je potřeba minimálně 1x za půl roku kontrolovány a zjištěné vady jsou neprodleně odstraněny. U ovocných stromů je nutno zajistit přítomnost kotvení spojeného s ochrannými prvky po dobu 10 let. Nefunkční části musí být neprodleně nahrazeny novými.

Zálaha: Zálivka ovocných dřevin se řídí ustanoveními SPPK A02 001 Výsadba stromů (viz kapitola 2.2.4). Dále jsou uvedena pouze specifika pro ovocné dřeviny.

Zálivka je bezpodmínečně nutná bezprostředně po výsadbě prostokořenných školkařských výpěstků na jaře.

Okolí vysazených dřevin, odpovídající průměru závlahové mísy, se minimálně tři roky po výsadbě nezatravňuje z důvodu konkurence o vodu a živiny. Plocha se udržuje mělkou kultivací (nejvýše do hloubky 0,05 m), mulčováním nebo kombinací obou metod.

Ošetřování kmene ovocných stromů: Výmladky podrůstající podnože se musí neprodleně odstraňovat – vylomením nebo odřezáním na větvní kroužek, mnohdy s nutností dočasného obnažení kořenového krčku.

Obrázek 11 - Ochrana kmene při vícebodovém kotvení – příklady řešení (drátěné pletivo, dřevo) (AOPK ČR, ©2016)

2.2. Vhodné domácí dřeviny

Návrh výsadby dřevin je zpracován v souladu se Standardy péče o přírodu a krajinu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR SPPK A02 001:2021 – Výsadba stromů a SPPK A02 010:2020 – Péče o dřeviny kolem veřejné dopravní infrastruktury.

2.2.1. Taxony

Výběr taxonů zohledňuje přirozenou skladbu porostů lokality a byl určen na základě Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky.

S ohledem na zachování přirozené genetické variability je vhodné využít místní (regionální) zdroje sadebního materiálu.

Doporučené stromy pro liniové jednostranné výsadby (s uvedením velikosti (m) - výška/průměru koruny)

- bříza bělokorá (*Betula pendula*), 16-22/7-9, krátkověká
- jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), 25-30/15-30, trpí nekrózou jasanu
- javor klen (*Acer pseudoplatanus*), 20-25/12-18
- jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), 8-12/4-7, pomaleji rostoucí v nevhodných podmínkách
- jilm horský (*Ulmus glabra*), 25-30/do 20, trpí grafiózou jilmu
- lípa srdčitá (*Tilia cordata*), 18-25/10-15

Doporučené stromy pro solitérní výsadbu, např. křižovatky cest apod. (s uvedením velikosti (m) - výška/průměru koruny)

- výše uvedené
- dub letní (*Quercus robur*), 20-40/15-30, vlhčí místa
- dub zimní (*Quercus petraea*), 20-30/15-20

Doporučené stromy pro výsadbu podél vodních toků a tůní (s uvedením velikosti (m) - výška/průměru koruny)

- jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), 25-30/15-30, trpí nekrózou jasanu
- dub letní (*Quercus robur*), 20-40/15-30, vlhčí stanoviště
- olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), 10-15/do 10, vlhká stanoviště
- střemcha obecná (*Prunus padus*), 10-15/6-10, vlhčí humóznější stanoviště
- vrba křehká (*Salix fragilis*) 15-20/do 20, vlhká stanoviště

Doporučené keře

- brslen evropský (*Euonymus europaea*)
- hloh obecný (*Crataegus laevigata*)
- hloh jednosemenný (*Crataegus monogyna*)
- kalina obecná (*Viburnum opulus*)
- krušina olšová (*Frangula alnus*)
- líska obecná (*Corylus avellana*)
- ostružiníky (*Rubus idaeus*, *R. fruticosus* agg.)
- růže šípková (*Rosa canina*)
- střemcha obecná (*Prunus padus*)
- svída krvavá (*Swida sanguinea*)
- trnka obecná (*Prunus spinosa*)
- vrba jíva (*Salix caprea*)

2.2.2. Volba sazenic

Pro výsadbu podél polních cest je potřeba zvolit pěstitelský tvar vysokokmen s obvodem kmene minimálně 12 cm a minimální výškou nasazení koruny 180 cm. Koruna stromu musí být zapěstovaná.

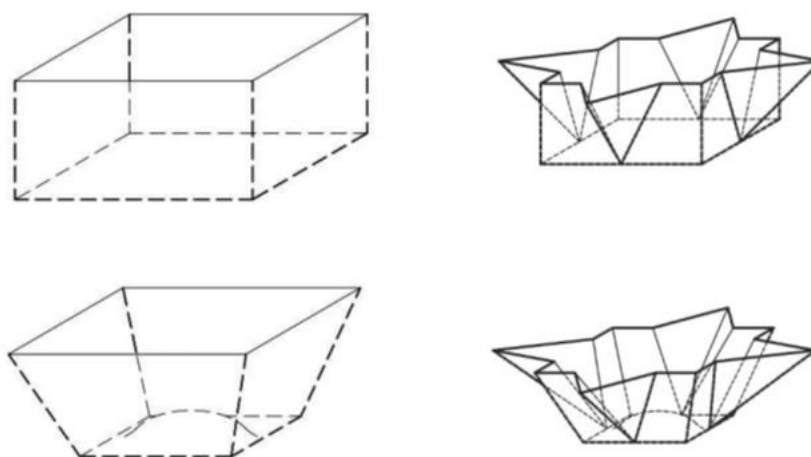
2.2.3. Výsadba stromů

Výsadba stromů se řídí standardem SPPK A02 001 – Výsadba stromů.

Vzdálenost vysazovaných stromů nebo spon: Musí odpovídat cílové velikosti koruny dospělého jedince daného taxonu (viz kapitola 2.2.1). V případě záměrně prováděných výsadeb v hustším sponu (např. při zakládání porostů, větrolamů apod.) je třeba v technické zprávě definovat nutnost následných výchovných zásahů.

Úprava stanoviště: V oblasti budoucího prokořenitelného prostoru odstranit vytrvalé plevely včetně jejich vegetačních, regenerace schopných částí. Dále odstranit nežádoucí materiály a případně vyměnit kontaminovanou či nevhodnou půdu.

Výsadbová jáma: Šířka výsadbové jámy je minimálně 1,5 násobkem průměru balu, kontejneru nebo šířky kořenového systému prostokořené sazenice. Tvar výsadbové jámy je hranatý nebo paprscitý (viz obr. 12). Stěny jámy musí být zdrsňené a nesmí působit jako překážka pro kořeny. Dno jámy nesmí být hladké a ztuhlé, je nutné jej narušit. Hloubka jámy by neměla přesáhnout velikost balu nebo kořenového systému sazenice. Při kopání jámy by nemělo dojít k promísení vrstev půdy. Svrchní vrstva by měla být oddělena od spodních vrstev. Do zeminy pocházející ze spodních vrstev by neměl být přimísen žádný organický materiál (ani případné zbytky drnu z vrchních vrstev), pokud bude dále používána pro podsypání balu. Před výsadbou je nutné zkontrolovat odtokové poměry v jámě. V místech s vyšší hladinou podzemní vody nebo na nepropustných stanovištích je nutné přebytečnou vodu odvést drenáží, případně provést výsadbu nad terén.

Obrázek 12 - modelové tvary výsadbových jam (AOPK, ©2021)

Období výsadby: Prostokořené stromy a stromy s balem se vysazují tehdy, když je sazenice ve vegetačním klidu. Nesmí se vysazovat za mrazu a do zmrzlé půdy. Stromy s balem lze vysazovat i v období vegetace, pokud byly odpovídajícím způsobem připravené.

Postup výsadby: Kořenový krček musí být usazen v rovině s terénem nebo lehce nad terén, nesmí být zasypán. Musí být zkontrolována skutečná pozice kořenového krčku v balu či kontejneru. Je-li strom utopen v balu, musí se odstranit zemina z horní části balu. Výjimku tvoří rod *Populus* a *Salix*, jejichž kořenový krček je možné umístit lehce pod rovinu terénu a podpořit tak tvorbu adventivních kořenů, je-li to žádoucí.

Kořeny nebo vrchní část kořenového balu musí být po výsadbě překryty vrstvou zeminy nejméně 20 mm.

Drátěné pletivo balu musí být v horní části uvolněné, vrchní stahovací drát přestřižený.

Zálivka jako součást výsadby se provádí do otevřené jámy, aby byl minimalizován vznik vzduchových kapes. Zálivka musí prosytit rovnoměrně půdu v celé výsadbové jámě.

Před zasypáním jámy je vhodné umístit do jejího dna kotvení.

Pro zlepšení možnosti zalévání stromu se vytvoří závlahová mísa.

Kotvení a ochrana stromu: Kotvení nesmí poškozovat strom, ponechává se zpravidla dvě vegetační sezóny. Stromy budou kotveny ke třem kůlům. Kůly použité pro kotvení musí být oloupané a musí mít životnost minimálně 2 roky. Úvazek musí být na kůlu zajištěn proti sklouznutí. Úvazky nesmí poškozovat kůru, ani bránit tloustnutí kmene. Kůly se instalují během výsadby do otevřené výsadbové jámy, aby nedošlo k poškození kořenů. Kůly musí být ukotveny pode dnem výsadbové jámy. Výška kotvení bude minimálně 130 cm nad zemí a maximálně 10 cm pod nasazením koruny.

Vysazené stromy je vhodné zamulčovat vrstvou 80-100 mm mulčovacího materiálu (kůra, dřevní štěpka). Mulč by neměl být v přímém kontaktu s kmenem. Mulč se aplikuje tak, aby si plocha kořenové mísy zachovávala mírný spád ve směru ke kmeni.

Stromy je nutné ošetřit proti korní spále. Nejvhodnější je použití bílých nátěrů kmenů přípravky k tomu určenými. Rákosové rohože jsou méně vhodné z důvodu vyšších nároků na údržbu a vytváření vhodného mikroklimatu pro patogeny na kmínku. Jutové bandáže nejsou vhodné.

V dané lokalitě lze předpokládat vystavení tlaku spárkaté zvěře a zajíců, proto se navrhuje ochranný plášť z pletiva instalovaný na kotvení sestávající ze tří kůlů.

2.2.4. Povýsadbová péče

Řez po výsadbě: Povýsadbový řez se provádí během výsadby nebo bezprostředně po ní. Podle taxonu, typu a kvality sazenice se jedná o řez výchovný nebo jeho kombinaci s řezem komparativním. Provedení řezu se řídí standardem SPPK A02 002 Řez stromů.

Výchovný řez: Řídí se standardem SPPK A02 002 Řez stromů.

Kontrola a odstranění kotvicích a ochranných prvků: Nadzemní kotvení je nutné kontrolovat minimálně 1x za vegetační sezónu po dobu alespoň dvou let. Při kontrole dochází k jeho opravě, případně úpravě tak, aby nedocházelo k poškozování kmene a byla zajištěna optimální funkce. Po dvou letech se kotvení obvykle odstraňuje.

Ochranné prvky kmene je nutné kontrolovat minimálně 1x ročně. Ochranné prvky musí být opravovány a povolovány. Nátěry a postřiky proti okusu musí být pravidelně obnovovány.

Ochranu proti okusu, ohryzu a vytloukání je nutné udržovat do doby, než si strom vytvoří hrubší borku.

Zálivka: Závlahová mísa je udržována minimálně po dobu dvou let a dále pak po celou dobu, kdy je vykonávána zálivka. Zálivka se provádí po dobu odeznívání povýsadbového šoku. Délku povýsadbového šoku lze orientačně stanovit jako 1 rok na každých 80 mm obvodu kmene (zaokrouhleno nahoru). Je nutné kontrolovat vlhkost zeminy před aplikací zálivky. Nesmí dojít k přemokření půdy v okolí výsadbové jámy. Zálivku je nutné přizpůsobit klimatickým podmínkám, stanovišti, aktuálnímu průběhu počasí, velikosti vysazeného stromu, půdní vlhkosti, termínu provádění a požadavkům daného taxonu. Vhodný je většinou cyklus 8-10 zálivek během prvního vegetačního období po výsadbě. Četnost zálivek se v druhém roce snižuje na 3-6.

Doplňování mulče: Doplňování mulče až na původní úroveň se provádí 1 x ročně, optimálně na začátku vegetačního období.

2.2.5. Výsadba keřů

Výsadba keřů probíhá s dlestandardu SPPK A02 003 Výsadba a řez keřů a lián, nebo SPPK C02 003 Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině.

3. Použitá literatura

AOPK ČR, ©2016: Funkční výsadby zemědělských dřevin v krajině (online) [cit.2021.06.17.], dostupné z <<http://standardy.nature.cz/seznam-standardu/>>.

AOPK ČR, ©2018: Hodnocení stavu stromů (online) [cit.2019.05.31.], dostupné z <<http://standardy.nature.cz/seznam-standardu/>>.

AOPK ČR, ©2021: Výsadba stromů (online) [cit.2021.06.17.], dostupné z <<http://standardy.nature.cz/seznam-standardu/>>.

Neuhäuslová a kol., 2001: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia, Praha, 341 s.

4. Přílohy

Příloha č. 1 – tabulka: stromy

Příloha č. 2 – tabulka: souvislé porosty dřeviny

Příloha č. 3 – fotodokumentace

Příloha č. 4 – Výkres č. 1 – celková situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 5 – Výkres č. 1.1 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 6 – Výkres č. 1.2 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 7 – Výkres č. 1.3 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 8 – Výkres č. 1.4 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 9 – Výkres č. 1.5 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 10 – Výkres č. 1.6 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 11 – Výkres č. 1.7 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 12 – Výkres č. 1.8 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 13 – Výkres č. 1.9 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 15 – Výkres č. 1.10 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 16 – Výkres č. 1.11 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 17 – Výkres č. 1.12 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 18 – Výkres č. 1.13 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 19 – Výkres č. 1.14 – situace na podkladu katastrální mapy

Příloha č. 20 – Výkres č. 2 – celková situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 21 – Výkres č. 2.1 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 22 – Výkres č. 2.2 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 23 – Výkres č. 2.3 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 24 – Výkres č. 2.4 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 25 – Výkres č. 2.5 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 26 – Výkres č. 2.6 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 27 – Výkres č. 2.7 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 28 – Výkres č. 2.8 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 29 – Výkres č. 2.9 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 30 – Výkres č. 2.10 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 31 – Výkres č. 2.11 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 32 – Výkres č. 2.12 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 33 – Výkres č. 2.13 – situace na podkladu ortofoto mapy

Příloha č. 34 – Výkres č. 2.14 – situace na podkladu ortofoto mapy